

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. května 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Soudní příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 1 písm. a) – Zvláštní příslušnost ve věcech smluvních – Pojem ‚smlouva a nároky ze smluv‘ – Rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů – Povinnost vlastníků bytů platit roční finanční příspěvky do rozpočtu společenství vlastníků bytů stanovené tímto rozhodnutím – Žaloba na splnění této povinnosti – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Nařízení (ES) č. 593/2008 – Článek 4 odst. 1 písm. b) a c) – Pojem ‚smlouva o poskytování služeb‘ a ‚smlouva, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti‘ – Rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů týkající se nákladů na údržbu společných částí budovy“

Ve věci C-25/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Okražen sad – Blagoevgrad (Krajský soud v Blagoevgradu, Bulharsko) ze dne 19. prosince 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 16. ledna 2018, v řízení

Brian Andrew Kerr

proti

Pavlu Postnovovi,

Natalii Postnové,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), místopředsedkyně Soudního dvora, C. Toader, L. Bay Larsen a M. Safjan, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za lotyšskou vládu I. Kucina a V. Soņeca, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi M. Wilderspinem, M. Heller a Y. Marinovou, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: bulharština.

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 31. ledna 2019,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 bodu 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; oprava Úř. věst. 2008, L 269, s. 14), jakož i čl. 4 bodu 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. 2008, L 177, s. 6).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Brianem Andrew Kerrem na jedné straně a Pavlem Postnovem a Natalií Postnovou na druhé straně ohledně toho, že posledně uvedení nezaplatili roční finanční příspěvky do rozpočtu společenství vlastníků bytů v bytovém domě, jehož správu zajišťuje jako správce B. A. Kerr.

Právní rámec

Nařízení č. 1215/2012

- 3 Body 4, 15 a 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 uvádějí:
„(4) Určité rozdíly mezi vnitrostátními pravidly pro určení příslušnosti a pro uznávání rozhodnutí ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Je nezbytné přijmout ustanovení, která umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zajistí rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí přijatých v členských státech.
[...]
(15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojujícího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.
(16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a podanou žalobou nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.“
- 4 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:
„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

5 Článek 7 uvedeného nařízení stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována:

1) a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o němž se jedná, byl nebo měl být splněn;

[...]“

6 Článek 24 téhož nařízení zní následovně:

„Bez ohledu na bydliště stran mají výlučnou příslušnost tyto soudy členského státu:

1) pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy členského státu, v němž se nemovitost nachází;

[...]“

Nařízení č. 593/2008

7 Body 7 a 17 odůvodnění nařízení č. 593/2008 uvádějí:

„(7) Věcná působnost a ustanovení tohoto nařízení by měly být v souladu s nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [(Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)] („Brusel I“) a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro nesmluvní závazkové vztahy [(„Řím II“) (Úř. věst. 2007, L 199, s. 40)].

[...]

(17) Co se týká rozhodného práva, nedojde-li k jeho volbě, měly by být pojmy „poskytování služeb“ a „prodej zboží“ vykládány stejným způsobem jako při použití článku 5 nařízení [...] č. 44/2001, pokud se na prodej zboží a poskytování služeb vztahuje toto nařízení. Ačkoli jsou franšízová smlouva a smlouva o distribuci svou povahou smlouvami o službách, jsou předmětem zvláštních pravidel.“

8 Článek 1 nařízení č. 593/2008 stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na smluvní závazkové vztahy podle občanského a obchodního práva v případě kolize právních řádů.

[...]

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

[...]

f) otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob, týkající se například vzniku, zápisem nebo jinak, způsobilosti k právům a právním úkonům, vnitřního uspořádání nebo rušení obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob, osobní odpovědnosti vedoucích osob a členů za závazky obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby;

[...]“

9 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„V míře, ve které nebylo právo rozhodné pro smlouvu zvoleno podle článku 3, a aniž jsou dotčeny články 5 až 8, je právo rozhodné pro následující smlouvy určeno takto:

- a) smlouva o koupi zboží se řídí právem země, v níž má prodávající obvyklé bydliště;
- b) smlouva o poskytování služeb se řídí právem země, v níž má poskytovatel služby obvyklé bydliště;
- c) smlouva, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo nájem nemovitosti, se řídí právem země, ve které se nemovitost nachází;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Pavlo Postnov a Natalia Postnova, kteří mají bydliště v Dublinu (Irsko), jsou vlastníky bytu, jenž je součástí nemovitosti v bytovém spoluvlastnictví nacházející se v Banskú (Bulharsko) a který nabyli na základě kupní smlouvy uzavřené dne 30. května 2008.
- 11 Na výročních shromážděních vlastníků bytů v této nemovitosti, které se konaly v lednu 2013, lednu 2014, únoru 2015, březnu 2016 a březnu 2017, byla přijata rozhodnutí o ročních finančních příspěvcích do rozpočtu společenství vlastníků bytů na údržbu společných částí.
- 12 S odvoláním na skutečnost, že P. Postnov a N. Postnova svou povinnost platit tyto roční příspěvky nesplnili v plném rozsahu, podal B. A. Kerr jako správce uvedené budovy k Rajonen sad Razlog (Okresní soud Razlog, Bulharsko) žalobu, kterou se domáhal toho, aby jim bylo uloženo zaplacení uvedených příspěvků, včetně odškodnění za prodlení.
- 13 Rajonen sad Razlog (Okresní soud Razlog) rozhodl o této žalobě usnesením, v němž konstatoval, že na základě čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 není k rozhodnutí sporu mezi B. A. Kerrem a P. Postnovem a N. Postnovou příslušný, jelikož dotyční mají bydliště v Dublinu (Irsko) a nejsou splněny podmínky pro uplatnění výjimek z pravidla obecné příslušnosti podle tohoto ustanovení.
- 14 Brian Andrew Kerr podal proti tomuto usnesení opravný prostředek k předkládajícímu soudu.
- 15 Uvedený soud si klade otázku ohledně právní povahy povinností vyplývajících z rozhodnutí společenství bez právní subjektivity, jako je shromáždění vlastníků bytů.
- 16 Za těchto okolností se Okražen sad – Blagoevgrad (Krajský soud v Blagoevgradu, Bulharsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Představují rozhodnutí právních společenství – jež nemají právní subjektivitu a vznikají ze zákona na základě vlastnictví určitého práva – která jsou přijímána většinou jejich členů, ale zavazují všechny, i ty, kteří nehlasovali, z hlediska určení mezinárodní příslušnosti podle čl. 7 bodu 1 písm. a) nařízení [č. 1215/2012] základ ‚smluvního závazku‘?
 - 2) V případě, že bude první předběžná otázka zodpovězena záporně: Mají se na taková rozhodnutí použít pravidla pro určení rozhodného práva pro smluvní vztahy obsažená v nařízení [č. 593/2008]?

- 3) V případě záporné odpovědi na první a druhou otázku: Mají se na taková rozhodnutí použít pravidla obsažená v nařízení [č. 864/2007], a o který z mimosmluvních důvodů vzniku nároku uvedených v tomto nařízení se zde jedná?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku: Mají být rozhodnutí společenství bez právní subjektivity o výdajích na údržbu budovy považována za ‚smlouvu o poskytování služeb‘ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení [č. 593/2008], nebo za smlouvu, jejímž předmětem je ‚věcné právo k nemovitosti‘ nebo ‚nájem‘ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 17 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 7 bod 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že spor týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které nemá právní subjektivitu a je speciálně zřízeno zákonem pro výkon určitých práv, přijatého většinou jeho členů, avšak závazného pro všechny jeho členy, je třeba považovat za spor spadající pod pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 18 V projednávaném případě vyplývá povinnost, jejíž splnění je požadováno, z rozhodnutí přijatého shromážděním vlastníků bytů, kterým byla stanovena výše ročních finančních příspěvků do rozpočtu společenství vlastníků bytů na údržbu společných částí budovy.
- 19 Vzhledem k tomu, že nařízení č. 1215/2012 zrušuje a nahrazuje nařízení č. 44/2001, platí výklad provedený Soudním dvorem ve vztahu k ustanovením posledně uvedeného nařízení rovněž pro nařízení č. 1215/2012, pokud předmětná ustanovení obou těchto unijních předpisů lze považovat za rovnocenná (rozsudek ze dne 15. listopadu 2018, Kuhn, C-308/17, EU:C:2018:911, bod 31 a citovaná judikatura).
- 20 Výklad čl. 5 bodu 1 nařízení č. 44/2001 poskytnutý Soudním dvorem je tedy platný i pro čl. 7 bod 1 nařízení č. 1215/2012 v rozsahu, v němž lze tato ustanovení kvalifikovat jako rovnocenná (rozsudek ze dne 15. června 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, bod 27).
- 21 Podle ustálené judikatury představuje příslušnost stanovená v článku 4 nařízení č. 1215/2012, tedy příslušnost soudů členského státu, na jehož území má žalovaný bydliště, obecnou zásadu. Pouze jako výjimku z tohoto obecného pravidla stanoví toto nařízení pravidla pro zvláštní a výlučnou příslušnost v taxativně vyjmenovaných případech, ve kterých žalovaný může nebo musí, podle okolností, být žalován u soudu jiného členského státu (rozsudky ze dne 7. března 2018, E.ON Czech Holding, C-560/16, EU:C:2018:167, bod 26, a dne 12. září 2018, Löber, C-304/17, EU:C:2018:701, bod 18).
- 22 Pravidla o zvláštní příslušnosti stanovená v nařízení č. 1215/2012 je tedy třeba vykládat restriktivně a neumožňují výklad, který jde nad rámec případů výslovně upravených v uvedeném nařízení (rozsudky ze dne 18. července 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, bod 31; ze dne 17. října 2013, OTP Bank, C-519/12, nezveřejněný, EU:C:2013:674, bod 23, a ze dne 14. července 2016, Granarolo, C-196/15, EU:C:2016:559, bod 18).
- 23 Pokud jde o pravidlo o zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodě 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012, Soudní dvůr rozhodl, že uzavření smlouvy nepředstavuje podmínku pro uplatnění tohoto ustanovení (rozsudky ze dne 28. ledna 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, bod 38, a ze dne 21. dubna 2016, Austro Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, bod 34).

- 24 I když toto ustanovení nevyžaduje uzavření smlouvy, je nicméně identifikace závazku pro použití tohoto ustanovení nezbytná, neboť příslušnost podle uvedeného ustanovení se určuje podle místa, kde závazek, o němž se jedná, byl nebo měl být splněn. Pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení tedy nelze chápat tak, že se vztahuje na situaci, v níž neexistuje svobodně přijatý závazek jedné strany vůči druhé straně (rozsudky ze dne 14. března 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, bod 46; ze dne 28. ledna 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, bod 39, a ze dne 21. dubna 2016, Austro Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, bod 35).
- 25 Použití pravidla o zvláštní příslušnosti stanoveného ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároků ze smlouvy v čl. 7 bodě 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 tedy předpokládá určení právního závazku svobodně přijatého jednou osobou vůči jiné osobě, o který se opírá žalobcová žaloba (rozsudky ze dne 14. března 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, bod 47; ze dne 18. července 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, bod 33, a ze dne 21. dubna 2016, Austro Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, bod 36).
- 26 Pokud jde o čl. 5 bod 1 Úmluvy o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 27. září 1968 (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32), jehož znění odpovídá znění čl. 7 bodu 1 nařízení č. 1215/2012, takže – jak bylo připomenuto v bodě 19 tohoto rozsudku – výklad prvního z těchto ustanovení poskytnutý Soudním dvorem je platný i pro druhé ustanovení, Soudní dvůr již rozhodl, že závazky, jejichž předmětem je zaplacení peněžité částky a které mají základ ve vztazích existujících mezi sdružením a jeho členy, musí být považovány za týkající se „smlouvy nebo nároků ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení z důvodu, že členství ve sdružení vytváří mezi členy sdružení úzké vztahy stejného druhu, jaké existují mezi smluvními stranami (rozsudky ze dne 22. března 1983, Peters Bauunternehmung, 34/82, EU:C:1983:87, body 13 a 15; ze dne 10. března 1992, Powell Duffryn, C-214/89, EU:C:1992:115, bod 15, jakož i ze dne 20. ledna 2005, Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, bod 47).
- 27 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodě 54 svého stanoviska, i když je členství ve společenství vlastníků bytů vyžadováno zákonem, nic to nemění na tom, že podrobnosti správy společných částí dotčené nemovitosti jsou případně upraveny smlouvou a vstup do společenství nastane dobrovolným nabytím bytu do vlastnictví spolu se spoluvlastnickými podíly na těchto společných prostorách, takže takový závazek spoluvlastníků vůči společenství vlastníků, o jaký se jedná v původním řízení, je třeba považovat za svobodně přijatý právní závazek ve smyslu judikatury uvedené v bodě 25 tohoto rozsudku.
- 28 Okolnost, že tato povinnost vyplývá výlučně z tohoto nabývacího aktu nebo z tohoto aktu ve spojení s rozhodnutím přijatým shromážděním vlastníků bytů v uvedené nemovitosti, nemá vliv na použití čl. 7 bodu 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 na spor týkající se tohoto závazku (viz obdobně rozsudek ze dne 22. března 1983, Peters Bauunternehmung, 34/82, EU:C:1983:87, bod 18).
- 29 Stejně tak skutečnost, že dotčení vlastníci bytů se na přijetí tohoto rozhodnutí nepodíleli nebo s ním nesouhlasili, avšak na základě zákona jsou pro ně uvedené rozhodnutí a z něj vyplývající povinnost závazné, nemá na toto použití vliv, jelikož každý vlastník bytu tím, že se stane a nadále je vlastníkem bytu v nemovitosti, souhlasí s tím, že se na něj vztahují všechna ustanovení aktu upravujícího předmětné bytové spoluvlastnictví, jakož i rozhodnutí přijatá shromážděním vlastníků bytů v této nemovitosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 1992, Powell Duffryn, C-214/89, EU:C:1992:115, body 18 a 19).
- 30 Na základě výše uvedených úvah je třeba odpovědět na první otázku tak, že čl. 7 bod 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že spor týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které nemá právní subjektivitu a je speciálně zřízeno zákonem pro výkon určitých práv, přijatého většinou jeho členů, avšak závazného pro všechny jeho členy, je třeba považovat za spor spadající pod pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Ke druhé a třetí otázce

- 31 Vzhledem k tomu, že druhá a třetí otázka byla položena pouze pro případ záporné odpovědi na první otázku, není namístě na ně odpovídat.

Ke čtvrté otázce

- 32 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda spor týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které se týká výdajů na údržbu společných částí budovy, musí být považován za spor týkající se smlouvy o poskytování služeb ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 593/2008, nebo smlouvy, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.
- 33 Úvodem je třeba poznamenat, že vynětí otázek upravených právem obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob, týkajících se například vzniku, zápisem nebo jinak, způsobilosti k právům a právním úkonům, vnitřního uspořádání nebo rušení obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob z oblasti působnosti nařízení č. 593/2008, jak jej stanoví čl. 1 odst. 2 písm. f) tohoto nařízení, se nevztahuje na požadavek právního společenství – v projednávané věci společenství tvořeného vlastníky bytů zastoupených správcem budovy – na placení ročních finančních příspěvků do rozpočtu společenství vlastníků bytů v této budově, který se řídí obecným právem smluvních závazků, nýbrž výlučně na organizační aspekty těchto společností, sdružení a jiných právnických osob.
- 34 V tomto ohledu je třeba rovněž uvést, že tento výklad potvrzuje i zpráva o Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, kterou vypracovali Mario Giuliano, profesor na univerzitě v Miláně, a Paul Lagarde, profesor na univerzitě Paříž I (Úř. věst. 1980, C 282, s. 1), podle níž se vyloučení uvedených otázek z oblasti působnosti Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (Úř. věst. 2005, C 169, s. 10), která byla nahrazena mezi členskými státy nařízením č. 593/2008, vztahuje na veškeré akty komplexní povahy nezbytné pro založení společnosti nebo upravující její vnitřní fungování nebo zrušení, tj. akty, které patří do práva obchodních společností.
- 35 Z toho vyplývá, že nařízení č. 593/2008 se vztahuje na takovou situaci, o jakou jde v původním řízení.
- 36 Podle bodu 7 odůvodnění nařízení č. 593/2008 by věcná působnost a ustanovení tohoto nařízení měly být v souladu s nařízením č. 44/2001. V rozsahu, v němž bylo posledně uvedené nařízení zrušeno a nahrazeno nařízením č. 1215/2012, platí tento cíl soudržnosti rovněž pro uvedené nařízení.
- 37 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o čl. 24 bod 1 nařízení č. 1215/2012, který stanoví v případě řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, výlučnou příslušnost soudů členského státu, v němž se nemovitost nachází, Soudní dvůr již rozhodl, že tato příslušnost nezahrnuje všechny žaloby týkající se věcných práv k nemovitostem, ale pouze ty z nich, které spadají do působnosti tohoto nařízení a zároveň směřují k určení rozsahu, obsahu, vlastnictví nebo držby nemovitosti nebo existence jiných věcných práv k ní a k tomu, aby držitelům těchto práv byla zajištěna ochrana výsad, které vyplývají z jejich právního postavení (rozsudky ze dne 17. prosince 2015, Komu a další, C-605/14, EU:C:2015:833, bod 26, jakož i ze dne 16. listopadu 2016, Schmidt, C-417/15, EU:C:2016:881, bod 30).
- 38 Vzhledem k těmto skutečnostem a vzhledem k tomu, že žaloba, která stojí na počátku původního sporu, nepatří k žádné z těchto žalob, nýbrž je založena na nárocích společenství vlastníků bytů na úhradu příspěvků na údržbu společných částí budovy, nelze o této žalobě mít za to, že se týká smlouvy, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení č. 593/2008.

- 39 Pokud jde o pojem „služby“ ve smyslu čl. 7 bodu 1 písm. b) druhé odrážky nařízení č. 1215/2012, z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že tento pojem „služby“ implikuje přinejmenším to, že strana, která je poskytuje, vykonává určitou činnost za úplaty (rozsudky ze dne 23. dubna 2009, Falco Privatstiftung a Rabitsch, C-533/07, EU:C:2009:257, bod 29; ze dne 19. prosince 2013, Corman-Collins, C-9/12, EU:C:2013:860, bod 37; ze dne 10. září 2015, Holterman Ferho Exploitatie a další, C-47/14, EU:C:2015:574, bod 57; ze dne 15. června 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, bod 35, jakož i ze dne 8. března 2018, SABY Home & Garden, C-64/17, EU:C:2018:173, bod 38).
- 40 V projednávaném případě je cílem žaloby, která byla předložena k předkládajícímu soudu, dosáhnout splnění povinnosti dotyčných osob platit příspěvky na náklady na budovu, v níž vlastní byt, jejichž výše byla stanovena shromážděním vlastníků bytů.
- 41 Takový spor, o jaký se jedná v původním řízení, tedy musí být považován za spor, jehož předmětem je nikoliv věcné právo k nemovitosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení č. 593/2008, nýbrž poskytování služeb ve smyslu jeho čl. 4 odst. 1 písm. b).
- 42 Za těchto podmínek je třeba odpovědět na čtvrtou otázku tak, že čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 593/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že takový spor, o jaký se jedná v původním řízení, týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které se týká výdajů na údržbu společných částí budovy, musí být považován za spor týkající se smlouvy o poskytování služeb ve smyslu tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

- 43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 7 bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že spor týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které nemá právní subjektivitu a je speciálně zřízeno zákonem pro výkon určitých práv, přijatého většinou jeho členů, avšak závazného pro všechny jeho členy, je třeba považovat za spor spadající pod pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 4 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) musí být vykládán v tom smyslu, že takový spor, o jaký se jedná v původním řízení, týkající se platební povinnosti vyplývající z rozhodnutí shromáždění vlastníků bytů, které se týká výdajů na údržbu společných částí budovy, musí být považován za spor týkající se smlouvy o poskytování služeb ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy.